

SAVET ZA ŠTAMPU -KOMISIJI ZA ŽALBE-

PODNOŠIOCI ŽALBE:

1. Radisav Rodić iz Beograda
2. Adria media Group d.o.o. Beograd, ul. Vlajkovićeva br. 8, MB: 17572423;
PIB: 103548123, izdavač dnevnog lista „Kurir“, čiji je zakonski zastupnik
Aleksandar Rodić,
koje sve zastupaju advokati Aleksandar B. Petrović i Branislav D.
Glogonjac iz Ortačkog advokatskog društva „Petrović & Glogonjac“,
Beograd, ul. Sarajevska br. 2a, po punomoćju u prilogu

MEDIJ U KOJEM SU OBJAVLJENI TEKSTOVI PROTIV KOJIH SE ULAŽE ŽALBA:

Politika novine i magazini društvo za izdavanje novina i magazina d.o.o.,
MB: 17372424, čiji je odgovorni urednik Ljiljana Smajlović

OŽALBENI TEKSTOVI:

1. „List pristojne Srbije“ od 09.10.2015. godine, čiji je autor Ljiljana Smajlović;
2. „Politika i neprijateljsko preuzimanje“ od 15.10.2015. godine, čiji je autor „Uredništvo Politike“ – u sastavu: Ljiljana Smajlović (glavni i odgovorni urednik), Batić Bačević (zamenik glavnog i odgovornog urednika), Goran Volf (desk), Žarko Rakić (svet), Milenko Pešić (politika), Darko Pejović (društvo), Dejana Ivanović (hronika), Slobodan Kostić (ekonomija), Marija Đorđević (kulturna), Olivera Veselinović (Srbija), Dušan Telesković (sport), Julijana Simić-Tenšić (Beograd), Željko Jovanović (fotografija), Nikola Trklja (onlajn), Ivan Aranđelović (spektar/veb), Petar Mićković (vikend), Marko Lakić (noćni) i Dušica Milanović (feljton).
3. „Tema nedelje: Ko pokušava da kupi Politiku“, tj. serija tekstova objavljena na naslovnoj strani, stranama 13, 14 i 15 od 18.10.2015. godine, čiji su autori Ljiljana Smajlović, V.M.A.-J.P, Marijana Avakumović, Anica Telesković, V. Aranđelović, J. Popadić, A. Bojović, Jelena Popadić, Višnja Aranđelović...

ŽALBA

Primeraka: 2

Priloga: 3

* * * * *

Na osnovu člana 5. stav 1. tačka 2. Statuta Saveta za štampu i člana 2. stav 1. Poslovnika o radu komisije za žalbe ulažemo ovu Žalbu Komisiji za žalbe Saveta za štampu protiv medija „Politika“ jer su tekstovima: „List pristojne Srbije“ od dana 09.10.2015. godine, „Politika i neprijateljsko preuzimanje“ od 15.10.2015. godine i serijom tekstova pod naslovom „Tema nedelje: Ko pokušava da kupi Politiku“ od 18.10.2015. godine, grubo prekršene odredbe Kodeksa novinara Srbije.

Prilog:

Kopije ožalbenih tekstova.

U preambuli Kodeksa novinara Srbije definisana je „*profesionalna odgovornost novinara i urednika prema javnosti (čitaocima/gledaocima/slušaocima), a ne (prema) izdavaču/vlasniku (državi i interesnim grupama) i njovim privatnim, ekonomskim, političkim i drugim interesima.*“ Na ovaj način, novinarska profesija odvojena je od vlasništva nad kapitalom u medijima, u cilju sprečavanja uticaja vlasništva/kapitala na novinare/medije. Argumentum a contrario, novinari ne bi trebalo da se mešaju u ono što nije novinarska profesija, a to je promet i upravljanje kapitalom u medijima, koji nesporno mora biti u skladu sa zakonom.

U ožalbenim tekstovima glavna i odgovorna urednica Politike, Ljiljana Smajlović i drugi urednici i novinari, iznose svoje lične stavove, sudove i vrednosne ocene, šta oni smatraju da je ispravno i dozvoljeno, pristojno i sl,... a šta je s druge strane neispravno, nedozvoljeno i nepristojno, sve u vezi sa prometom kapitala u medijima. Oni pritom ne iznose, niti ukazuju na zakonske prepreke da kompanija Adria Media Group postane vlasnik u drugim medijima, već svoje protivljenje/osporavanje zasnivaju na ličnim simpatijama i antipatijama, ličnim interesima, ličnim vrednosnim i moralnim sudovima i sl, na koji način stvaraju utisak u javnosti da je moguće sticanje kapitala od strane Adria Media-e u Politika novine i magazini d.o.o. (u daljem tekstu: PNM), neprihvatljivo, nedozvoljeno i nezakonito, što absolutno nije tačno.

Adria Media Group ima pravo da, kao i svako drugo pravno i fizičko lice, u skladu sa Ustavom Republike Srbije i drugiž važećim propisima, stiče pravo svojine nad akcijama/udelima u drugim medijima.

Zato ožalbeni tekstovi predstavljaju zloupotrebu novinarske profesije i medijskog prostora u dnevnoj novini Politika pokušaj povrede Ustavom zagarantovanih prava podnositelaca ove žalbe.

I TEKST „LIST PRISTOJNE SRBIJE“ OD 09.10.2015. GODINE.

Autor spornog teksta od 09.10.2015. godine je glavni i odgovorni urednik dnevnog lista „Politika“, Ljiljana Smajlović. Predmetnim tekstom je povredeno pravo na privatnost Radisava Rodića i isti je izložen javnom ruganju i omalovažavanju.

Suprotno navedenom, članom VII Kodeksa novinara Srbije je propisana obaveza novinara da „*poštuje privatnost, dostojanstvo i integritet ljudi o kojima piše*“.

Ljiljana Smajlović je povredila privatnost Radisava Rodića, jer je neovlašćeno objavila sadržinu SMS poruke koju joj je on kao poznanici uputio.

Ljiljana Smajlović se otvoreno ruga privatnoj poruci Radisava Rodića, navodeći: „*Nije lepo rugati se, ali Rodićeva poruka glavnoj urednici „Politike“ možda najbolje ilustruje jaz koji postoji između profesionalnih, pristojnih medija – i onih drugih*“. Ona aludira da su gospodin Rodić i dnevna novina „Kurir“ nepristojni, pritom u samom tekstu ne navodeći zašto su nepristojni, izuzev što imaju želju ili namjeru da steknu vlasnička prava u izdavaču Politike..., što nije nepristojna i nemoralna ideja.

Da bi diskreditovala i povredila dostojanstvo i lični integritet Radisava Rodića, Ljiljana Smajlović proziva Radisava Rodića za izvršenje krivičnog dela za koje je osuđen, na osnovu Sporazuma o priznanju krivice, u vezi čega je izdržao izrečenu kaznu. Naslovnom Savetu bi trebalo biti poznato da je do 2004. godine u pravnom sistemu Srbije postojalo krivično delo pod nazivom **Omalovažavanje prebacivanjem za krivično delo!** Ovim krivičnim delom bilo je sankcionisano prebacivanje nekom da je učinio kakvo krivično delo ili da je osuđivan zbog krivičnog dela, saopštavanje istog, a teži oblik krivičnog dela predstavljalo je saopštavanje/prebacivanje putem štampe, za šta je bila predviđena zatvorska kazna od 6 meseci.

Dokaz:

Izvod iz komentara Krivičnog zakona dr Ljubiše Lazarevića

Ovo krivično delo danas ne postoji, ali postoje društvene, etičke i lične vrednosti koje je predmetno krivično delo štitilo, a glavna urednica Politike je dužna da poštuje tuđu ličnost i uzdrži se od radnji koje su ranije predstavljale izvršenje krivičnog dela, a sad svakako predstavljaju deliktne radnje u širem građansko-pravnom smislu. Ona krajnje

nepotrebno, bez osnova i ikakve korelacije sa „Politikom“ proziva Radisava Rodića za izvršeno krivično delo, sve u nameri da ga uvredi, diskredituje u javnosti i na taj način mu onemogući vršenje ustavnih prava koja su zagarantovana Radisavu Rodiću, članovima njegove porodice, Adria Media Group d.o.o, prvenstveno u vezi prava sticanja akcija/udela u srpskim medijima. **Predmetna krivična presuda nema nikakve veze sa Politikom, sticanjem udela u medijima i sl.**

S druge strane, Ljiljani Smajlović je sigurno poznato da je krivični postupak protiv Radisava Rodića bio **značajno podstaknut okolnošću** da je Radisav Rodić bio vlasnik nezavisnih dnevnih novina „Glas javnosti“ i da značajnom delu političkog establišmenta tokom 90.-ih i u prvoj deceniji ovog veka nije odgovaralo vrlo često nezavisno/slobodno pisanje ove dnevne novine. Ali to sad nije tema...

Prozivanje i prebacivanje Radisavu Rodiću za izvršeno krivično delo, putem štampanog medija, glavna i odgovorna urednica ponavlja u tekstu na naslovnoj strani pod nazivom „Neprijateljsko preuzimanje“ od 15.10.2015. godine, kao i tri puta u seriji tekstova koji su objavljeni 18.10.2015. godine. **Znači, u razmaku od nedelju dana, dnevna novina Politika, tj. Ljiljana Smajlović proziva i prebacuje Radisavu Rodiću 5 puta za izvršeno (jedno te isto) krivično delo koje nema nikakve veze sa dnevnom novinom Politika, njima lično, sticanjem udela u medijima i sl.**

Ožalbenim tekstrom od 09.10.2015. godine, nadalje se, zlonamerno i uvredljivo, najtiražniji dnevni list u Srbiji naziva „*tabloidom sumnjive reputacije*“, dok se poslovna aktivnost Adria media Group opisuje kao „**mutne radnje**“ sa konstatacijom da „*nešto tu do neba smrdi*“, bez navođenja i objašnjenja o čemu se radi... Na ovaj način, druge dnevne novine (konkurenca/Kurir) se diskredituju na tržištu, urednici i novinari istih vredaju i omalovažavaju, bez navođenja ijednog argumenta.

II TEKST „POLITIKA I NEPRIJATELJSKO PREUZIMANJE“ OD 15.10.2015. GODINE

Autor ožalbenog teksta od 15.10.2015. godine je „Uredništvo Politike“. Iako pojam nepoznat Zakonu o javnom informisanju i Kodeksu novinara Srbije, isti je imresumom definisan i čine ga: Ljiljana Smajlović (glavni i odgovorni urednik), Batić Baćević (zamenik glavnog i odgovornog urednika), Goran Volf (desk), Žarko Rakić (svet), Milenko Pešić (politika), Darko Pejović (društvo), Dejana Ivanović (hronika), Slobodan Kostić (ekonomija), Marija Đoršević (kulturna), Olivera Veselinović (Srbija), Dušan Telesković (sport), Julijana Simić-Tenšić (Beograd), Željko

Jovanović (fotografija), Nikola Trklja (onlajn), Ivan Aranđelović (spektar/veb), Petar Mićković (vikend), Marko Lakić (noćni) i Dušica Milanović (feljton).

Sam naziv teksta „Politika i neprijateljsko preuzimanje“ je zbunjujući i netačan. O tome da li je eventualno „preuzimanje“ „prijateljsko“ ili „neprijateljsko“ mogu se izjasniti samo trenutni vlasnici kapitala u PNM. U ovom trenutku nikakvo preuzimanje se nije dogodilo, niti su se vlasnici kapitala u PNM izjasnili da li je do preuzimanja došlo njihovom voljom ili suprotno njihovoj volji, što preuzimanje eventualno može da učini „neprijateljskim“. Lični interesi i stavovi urednika medija i njihove želje u pogledu nosilaca prava svojine nad kapitalom u PNM su irelevantni i ne mogu biti razlog da se „preuzimanje“ oceni kao „neprijateljsko“, i u vezi s tim, pogrešno izveštava javnost.

U ovom tekstu, ponovo i još više se povređuje ličnost Radisava Rodića, tako što se on naziva „prostakom“, odnosno njegov SMS „prostačkim“. Pritom, uvidom u sadržinu SMS poruke Radisava Rodića, koja je objavljena u integralnoj verziji u tekstu 09.10.2015. godine, jasno se vidi da ista nije „prostačka“, niti u istoj ima bilo šta „prostačko“.

Ovim tekstrom se nastavlja vredanje urednika i kolega-novinara iz „Kurira“ i isti se nazivaju „*razbojnicima po peru*“, što je uvredljivo i krajnje nekolegijalno. U ovom tekstu se ponovo, neosnovano, u nameri omalovažavanja i stvaranja osude u javnosti, Radisavu Rodiću prebacuje za krivično delo. Kao što smo ranije rekli, omalovažavanje i prebacivanje za krivično delo ranijim propisima je bilo i samo inkriminisano kao krivično delo.

Tekstom od 15.10.2015. godine se oštećeni Radisav Rodić, članovi njegove porodice i Adria Media Group, pored „prostakom“ nazivaju i „bivšim osuđenikom“, „*sitnim spletkarošima*“, ...

III TEKSTOVI POD ZAJEDNIČKIM NAZIVOM „TEMA NEDELJE: Ko POKUŠAVA DA KUPI POLITIKU“

Radi se o tekstovima koji zauzimaju pretežni deo naslovne stranice Politike od 18.10.2015. godine i cele stranice 13, 14 i 15 izdanja od istog dana!!!

Opet se na 3 mesta Radisavu Rodiću prebacuje i isti omalovažava da je izvršio krivično delo... Računajući tekstove od 09.10. i 15.10.2015. godine,

to je 5 puta ponovljeno prebacivanje i omalovažavanje... Nedozvoljeno i ranije inkriminisano, kako smo napred objasnili.

U navedenim tekstovima od 18.10.2015. godine se pored ostalog navodi:

- „*U pravom tabloidnom ratu „Kurira“ protiv „Politike“ videli smo sve ono po čemu su žute štampane stvari jedinstveni medijski fenomen u Evropi - bizarnu i beskrajnu mešavinu zastrašivanja, izmišljanja i potraživanja.*
- „*Čak i ako bi taj papir postojao, ali je familija medijskih preduzimača odlučila da ga čuva u porodičnoj riznici, zajedno sa drugim papirima koje ljubomorno čuvaju dalje od istražnih organa, taj papir bi značio samo jedno - da je „Kurir“ odlučio da preuzme prava i potraživanja VAC-a prema „Politici...“*
- „*Zašto je najveća fabrika skandala na Balkanu odlučila da objavi kako je kupila najstariji list na Balkanu?“;*
- „*Uopšte, kojem to biznis geniju pada na pamet da sa firmom „Adria media grupa“ koja ima upisani kapital od 12 miliona evra kupi „Politiku“ sa upisanim kapitalom od 40 miliona evra? Možda oni u kojima je „Kurir“ samo kurir, nekome moćnjem ko стоји iza ove opskurne transakcije i ko je naručio kampanju protiv „Politike“ kako bi pokušao da joj što više obori cenu?“;*
- „*Za „Politku“ je reputacioni rizik i sama činjenica da „dragulj srpskog treš¹ novinarstva“ pokazuje nameru da postane vlasnik najstarijeg lista na Balkanu, baš kao što bi ugled Narodnog pozorišta bio poljuljan kada bi Stanija počela da objašnjava kao će postati upravnica te nacionalne institucije“.*
- „*Stvaranje Rodićevog sistema je pratila politička i bezbednosna podrška bez čije pomoći takvo poslovno ponašanje nije bilo moguće. A tabloid „Kurir“ je bio tu da svojim specifičnim novinarstvom, po principu poštanskog sandučeta, pomogne u raznim obračunima moćnika, iza čega se skrivala želja Rodića da spreči bilo kakve ozbiljne akcije državnih institucija“.*
- „*Zato, danas, Rodićev sistem više liči na hobotnicu koja žutim mastilom sakriva tragove sumnjivog poslovanja, nego na ozbiljnu poslovnu kompaniju“;*
- „*Pokušaj neprijateljskog preuzimanja „Politike“ bio bi svojevrstan vid divljaštva čak i da na najugledniju srpsku medijsku ustanovu ne*

¹ Treš - od engleske reči trash koja znači dubre

nasrću vlasnici jednog od najgorih tabloida u novijoj istoriji naše zemlje";

- „Ali, nije ovde reč samo o **predatorskom kapitalizmu**. „Kurirov“ napad na „Politiku“ je objava završne faze kulturnog rata u kom su se linije fronta tako ispomerale da, ako „Politika“ padne, neće biti potrebno ni da se vode pregovori o kapitulaciji pristojne Srbije“.
- „Naravno da nisu Rodići ti koji su izmislili **trange-frange trgovinu, fingiranje tržišta i kupovinu bez novca**. U napad na „Politiku“ oni su samo uložili svoje **posebne veštine u razaranju ljudi i institucija**;“
- „**Tabloid je munjevito našao čak dva poznata advokata**, Tomu Filu i Borivoja Borovića, koji su očitali lekciju Tomislavu Nikoliću...“
- „Lakoća kojom ovaj list pronalazi „stručnjake“ koji će da potvrde ono što Raji i Aci odgovara, nije vest, ali jeste važan deo društvene moći „Kurira“. U neuređenom društvu se moć se moć stiče i tako da se ničeg ne stidite i da ni od čega ne prezate. Paukova mreža uticaja „Kurira“ u srpskom društvu nalik je onoj „žutoj hobotnici“ s grafikona koji je Savet za borbu protiv korupcije nacrtao o isprepletanosti njihovih firmi i mreži prebacivanja potraživanja“;
- „„Kurir“ po sebi ne predstavlja ništa, on je snažan samo ako postoji uporedo s kriminalnom namerom države“;
- „Hoće li ostati na tome da država ne može ništa ili će istražni organi ipak uspeti da raspetljaju pipke te hobotnice?“

„Zadivljuje“ i plaši količina negativne energije i potrebe za omalovažavanjem, vredanjem i diskriminacijom podnositaca u navedenim tekstovima, posebno citiranim delovima.

U izradi tekstova od 18.10.2015. godine, odnosno citiranih delova učestvovalo je desetak novinara, a obim tekstova višestruko prevazilazi potrebu za analizom tema iste ili slične vrste, koje su bilo kada do sada objavljene u Politici. Ako uzmemo da je osnovna tema pisanja u spornim tekstovima moguća kupovina ili privatizacija PNM kao izdavača Politike, onda takvo pisanje moramo uporediti sa pisanjem u vezi bilo koje privatizacije, kupovine kapitala privrednog društva i sl. u medijima u Srbiji (ili čak van medija). Takvim poređenjem dolazimo do zaključka da je ovoj temi posvećeno višestruko više prostora nego bilo kojoj sličnoj. To samo po sebi nije nedozvoljeno, ali je na kraju ipak nedozvoljeno kada se imaju u vidu razlozi za takav stepen „pažnje“.

Radisavu Rodiću, članovima njegove porodice i Adria Media Group se spočitava da su osnovali veliki broj firmi, ostali dužni poreze i sl, bez

navođenja konkretnih dokaza. Ovo se očigledno čini u namjeri stvaranja negativnog odjuma u javnosti, a kako bi se politička elita, pritisnuta stalnim strahom za svoja glasačka prava, naterala da nezakonitim sredstvima spreči eventualno sticanje vlasničkih prava Adria Media Group u PNM (kao što se to jednom već dogodilo 2012. godine).

Ovde se ne radi o izveštavanju javnosti, već o manipulisanju javnošću, po navedenom mehanizmu straha za gubitak birača od strane političke elite, u slučaju da se dozvoli (mada formalno nije potrebno da bilo ko dozvoli) sticanje kapitala u PNM od strane Adria Media Group.

Adria Media Group se prikazuje neobjektivno u negativnom svetlu i izjednačava sa dnevnom novinom Kurir, što apsolutno nije tačno.

Prećutkuje se da je Adria Media Group izdavač uglednih svetskih izdanja, kao što su **Newsweek**, **National Geographic**, **Cosmopolitan**, **Elle**, **Lisa**, **Mens' Health**... da se u Kurir jednom nedeljno insertuju originalni tekstovi **Financial Times-a**... te da internet stranica Kurira ima najveću posećenost u ovom delu Evrope sa 55 miliona poseta ukupno, 10 miliona jedinstvenih posetilaca i 210 miliona otvorenih stranica, sve na mesečnom nivou. Sve ove činjenice poznate su ili bi morale biti poznate Ljiljani Smajlović, drugim urednicima i novinarima koji su učestvovali u pisanju spornih tekstova. Ako su hteli da informišu javnost, onda su morali i o ovome da je informišu...

ZAKLJUČAK

Ljiljana Smajlović i drugi navedeni urednici Politike su zloupotrebili dnevnu novinu Politika i medijski prostor u istoj, u namjeri da neistinitim informisanjem javnosti spreče Adria Media Group u zakonitom sticanju u PNM i drugim medijima. Jedini mogući njihov motiv je očuvanje trenutnih pozicija i ličnih interesa, za sebe ili njima bliska lica, koje imaju u PNM i Politici. To je nedozvoljen motiv za izveštavanje putem javnih glasila.

Postupajući na opisani način, navedeni urednici Politike povredili su odredbe Kodeksa novinarske etike, i to:

- obavezu novinara da tačno, objektivno, potpuno i blagovremeno informiše javnost, o događajima od interesa za javnost,
- pravo medija da imaju različite uređivačke koncepte (omalovažava se i pežorativno govori o uređivačkom konceptu dnevne novine Kurir),
- obavezu da se uzdrže od objavljivanja optužbi, kleveta i glasina,
- obavezu da izveštavaju sa dužnom profesionalnom pažnjom,

- obavezu da poštuju privatnost, dostojanstvo i integritet lica o kojima se piše,
- obavezu da ne prečutkuju činjenice koje mogu bitno da utiču na stav javnosti o nekom događaju,
- **zabranu izveštavanja koje predstavlja sukob interesa (pisali su u nameri zaštite sopstvenih interesa, nepotpuno, neistinito i po obimu neadekvatno informišući javnost), ...**

Posebno ističemo da su objavlјivanjem tekstova u navedena tri dana urednici Politike povredili ustavna prava Radisava Rodića, članova njegove porodice i Adria Media Group d.o.o, i to:

- zabranu diskriminacije iz člana 21 Ustava Republike Srbije (zalažući se za uskraćivanje prava navedenim licima da stižu akcije/udele u PNM, ovo posebno kada su u pitanju potomci Radisava Rodića, koji se u vezi ostvarenja svojih prava moraju posmatrati nezavisno od Radisava Rodića i kakvi događaji se vezuju za Radisava Rodića),
- slobodu medija iz člana 50 Ustava Republike Srbije, po kome je svako slobodan da osniva i stiče udele/akcije u sredstvima javnog obaveštavanja,
- pravo na obaveštenost građana iz člana 51 Ustava Republike Srbije, po kome svako ima pravo da bude istinito i potpuno obavešten o pitanjima od javnog značaja (Adria Media Group d.o.o. predstavljena u javnosti isključivo u negativnom kontekstu...),
- prava na imovinu iz člana 58 Ustava Republike Srbije, koje jemči uživanje imovinskih prava svakome (Adria Media Group d.o.o. ima sva prava iz pravnih poslova koje je zaključila ili će zaključiti, koji su u skladu sa srpskim propisima...),
- prava na slobodu preduzetništva iz člana 83 Ustava Republike Srbije, po kome je preduzetništvo slobodno (što podrazumeva i pravo Adria Media Group d.o.o. da stiče udele u PNM),
- prava na jednak položaj na tržištu iz člana 84 Ustava Republike Srbije, i drugih brojnih prava...

Sve učinjene povrede su posebno teške jer su iste učinjene uz kontinuirano i dosledno pozivanje na sopstvenu pristojnost i „nepristojnost“ oštećenih, što je takođe netačno. Niko ko čini napred navedene povrede zakonskih propisa, ustavnih i etičkih načela, ne može sebe nazivati pristojnim, odnosno drugog nepristojnim.

* * * * *

Imajući u vidu napred navedeno, predlažemo Komisiji za žalbe Saveta za štampu da usvoji ovu Žalbu i utvrdi da je „Politika“ prekršila odredbe Kodeksa novinara Srbije i naloži glavnom i odgovornom uredniku Ljiljani

Smajlović da ukloni predmetne tekstove sa internet stranice Politike i odluku Komisije objavi u štampanom i internet izdanju najkasnije trećeg narednog dana od dana dostavljanja odluke.

S obzirom da je gospođa Ljiljana Smajlović jedna od osnivača Saveta za štampu, da je bila ili još uvek jeste član Komisije za žalbe, te činjenice da se ožalbeni tekstovi odnose direktno na nju kao autora istih, podnosioci ove žalbe zahtevaju da ista bude izuzeta od odlučivanja po ovoj žalbi, kao i od Saveta da pokuša da bude nepristrasan, mada je to vrlo teško u situaciji kada se žalba odnosi na jednog od članova Saveta (ova okolnost bi morala da proizvede povećan stepen odgovornosti, tj. manju tolerantnost Saveta u vezi povreda koje je počinila Ljiljana Smajlović).

U Beogradu, 20.10.2015. godine

S poštovanjem,
Punomoćnici podnositelaca:

